

13. okt. 1840

FAKTA

Dato:

13. okt. 1840

Sidetæl:

Dagbog C, side 111

Dagbogens placering:

Den kgl. Kobberstiksamling, inv.nr.

KKS1974-33

Omtalte personer:

Luigi

TRANSSKRIFTION

13de Tirsdag

En heel Storm, der alt om Natten var begynt, forhindrede mig fra idag strax at begynde mit Arbeide i Cappuciner Klosteret, jeg gik imidlertid om Morgen den derhen for at fornye gamle Bekjentskab;¹ men fant næsten det heele Personale forandret, dog ogsaa de nuværende synes at være vakre Folk som de jeg for Aar siden havde kjent. Mod Middag gjorde Rose og jeg en Spadseeretur ind til Sorent, hvor jeg traf den lille Snedker Luigi,² beskæftiget paa samme Maade ved at gjøre smaae Erindringer for de Fremmede, som da jeg sist var i Sorent. Hans Kunst har iøvrigt ikke forbedret sig, de hos os sjældne Træ-Sorter er det, der mest tiltaler ved hans Arbeider. Stormen vedblev den heele Dag, da R og jeg derfor om Eftermiddag spadserede var der ikke at tænke paa at stige op af Bjerget for at nyde noget af den smukke Udsigt, vi styrede vor Vei ad Meta til vor Veien er jævn. Aftenerne ere her meget triste længere hen vil de blive hæslige, at tilbringe en Vinter her ville jeg for ingen Priis, man hører ingen levende Sjæl bevæge sig, og vinden tuder igjennem de aabne Vinduer og Døre. Alt er her blot indrettet paa de smilende Sommerdage, og da er Opholdet i Sorent vist nok herligt. Jeg følte mig i Aften meget uhyggeligt stemt, min Tandpine vedvarer endnu og jeg tænkte tilbage paa de herlige lune Aftener i Palermo. Ogsaa Rose begynder nu at indsee at vi i Sommer, med Undtagelse af den stærke Heede der havde det saare godt.

¹ Rørbye havde på sine første rejse malet adskilligt i klosteret og derved lært flere af munkene at kende, jævnfør dagbogen fra 7. juli til 22. juli 1835.

² Uidentificeret, jvf. Luigi.

